

THE COMPREHENSIVE GUIDE TO TESHUVA WITH LOVE

1. תהלים פרק צב

(א) מזמור שיר ליום השבת: (ב) טוב להדות לה' ולזמר לשמך עליון:

2. יחזקאל פרק א

(א) ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה לחדש ואני בתוך הגולה על-נהר-קבר נפתחו השמים ואראה מראות אלהים:

3. תלמוד בבלי מסכת סוכה דף נג עמוד א

תניא, אמרו עליו על הלל הזקן כשהיה שמח בשמחת בית השואבה אמר כן: אם אני כאן - הכל כאן, ואם איני כאן - מי כאן.

4. תלמוד בבלי מסכת פסחים דף נד עמוד א

תניא: שבעה דברים נבראו קודם שנברא העולם, ואלו הן: תורה, ותשובה, וגן עדן, וגיהנם, וכסא הכבוד, ובית המקדש, ושמו של משיח. תורה - דכתיב ה' קנני ראשית דרכו. תשובה - דכתיב בטרם הרים ילדו וכתוב תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם.

5. בראשית פרק כד

(א) ואברהם זקן בא בימים וה' ברך את אברהם בכל:

6. דברים פרק ל

(יא) כי המצנה הזאת אשר אנכי מצוה היום לא ינפלות הוא ממך ולא רחקה הוא:

(יב) לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:

(יג) ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל-עבר הים ויקחה לנו וישמענו אתה ונעשנה:

(יד) כיקרוב אליך הדבר מאד בפניך ובלבבך לעשתו: ס

7. רמב"ן דברים פרק ל

(יא) וטעם כי המצוה הזאת - על כל התורה כולה. והנכון, כי על כל התורה יאמר (לעיל ח א) "כל המצוה אשר אנכי מצוה היום", אבל "המצוה הזאת" על התשובה הנזכרת, כי והשבות אל לבבך (בפסוק א) ושבת עד ה' אלהיך (בפסוק ב) מצוה שיצוה אותנו לעשות כן.

8. ישעיהו פרק ו

(י) השמן לביהעם הזה ואזני הכהן ועיניו השע פיראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו:

9. זוהר כרך ג (ויקרא) פרשת אחרי מות

ועד לא ברא קודשא בריך הוא עלמא ברא תשובה אמר לה לתשובה אנא בעינא

למברי ב"נ בעלמא על מנת דכד יתובון לך מחוביהון דתהוי זמינא למשבק חוביהון ולכפרא עלייהו, ובכל שעתא ושעתא

תשובה זמינא לגבי בני נשא וכד בני נשא תייבין מחוביהוהו האי תשובה תבת לגבי קודשא בריך הוא וכפר על כלא ודינין אתכפיין ומתבסמאן כלהו וב"נ אתדכי מחוביהו, אימתי אתדכי ב"נ מחוביהו בשעתא דעאל בהאי תשובה כדקא חזי

10. בראשית רבה פרשת בראשית פרשה כא

ו ועתה פן ישלח ידו, א"ר אבא בר כהנא מלמד שפתח לו הקדוש ברוך הוא פתח של תשובה, ועתה, אין ועתה אלא תשובה, שנאמר (דברים י) ועתה ישראל מה ה' אלהיך וגו'

11. ישעיהו פרק נו פסוק א

לָה אָמַר ה' שְׁמְרוּ מִשְׁפַּט וְעִשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה יְשׁוּעַתִּי לְבֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת:

12. דברים פרק ד פסוק כט

וּבִקְשֵׁתֶם מִשָּׁם אֶת־ה' אֱלֹהֵיךָ וּמִצֵּאתָ כִּי תִדְרָשׁוּנוּ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ:

13. שפתי חכמים ויקרא פרק יג

שְׁעִיקַר רֵאִיָּה שֶׁל אָדָם בְּשַׁחֲוֹר שִׁבְעִין

14. מלכים א פרק יט

(יב) וְאַחַר הִרְעֵשׂ אִישׁ לֹא בָּאֵשׁ ה' וְאַחַר הָאִישׁ קוֹל דְּמָמָה דָּקָה:

15. תלמוד בבלי מסכת יומא דף פו עמוד ב

והאמר ריש לקיש: גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכויות, שנאמר ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם הוא יחיה? - לא קשיא; כאן - מאהבה, כאן - מיראה.

16. במדבר פרק ח

(כא) וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיִּכְבְּסוּ בְּגָדֵיהֶם...

17. תלמוד בבלי מסכת יומא דף כט עמוד א

הרהורי עבירה קשו מעבירה

18. שמות פרק לו

(ה) וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מִרְבִּיבִים הָעַם לְהַבְיֵא מַדֵּי הָעֲבֹדָה לְמַלְאכָה אֲשֶׁר־צִוִּיָּה ה' לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ:

19. תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יז עמוד א

והתניא: אמרו עליו על ר"א בן דורדיא, שלא הניח זונה אחת בעולם שלא בא עליה. פעם אחת שמע שיש זונה אחת בכרכי הים והיתה נוטלת כיס דינרין בשכרה, נטל כיס דינרין והלך ועבר עליה שבעה נהרות. בשעת הרגל דבר הפיחה, אמרה: כשם שהפיחה זו אינה חוזרת למקומה, כך אלעזר בן דורדיא אין מקבלין אותו בתשובה. הלך וישב בין שני הרים וגבעות, אמר: הרים וגבעות בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: כי ההרים ימוש והגבעות תמוטינה. אמר: שמים וארץ בקשו עלי רחמים, אמרו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: כי שמים כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה. אמר: חמה ולבנה בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: וחפרה הלבנה ובושה החמה. אמר: כוכבים ומזלות בקשו עלי רחמים, אמרו לו: עד שאנו מבקשים עליך נבקש על עצמנו, שנאמר: ונמקו כל צבא השמים. אמר: אין הדבר תלוי אלא בי, הניח ראשו בין ברכיו וגעה בבכיה עד שיצתה נשמתו. יצתה בת קול ואמרה: ר"א בן דורדיא מזומן לחיי העולם הבא.

20. תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף פד עמוד א

יומא חד הוה קא סחי רבי יוחנן בירדנא, חזייה ריש לקיש ושוור לירדנא אבתריה, אמר ליה: חילך לאורייתא! - אמר ליה: שופרך לנשי! - אמר ליה: אי הדרת בך - יהיבנא לך אחותי, דשפירא מינאי. קביל עליה. בעי למיהדר לאתווי מאניה - ולא מצי הדר. אקרייה ואתנייה, ושווייה גברא רבא.

21. תלמוד בבלי מסכת סוטה דף ג עמוד א

ריש לקיש אמר: אין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות, שנא': איש איש כי תשטה אשתו, תשטה כתיב.